

ikke Godtgjærelse for Kosten. Efterat de kirke-
lige Forhold vare omordnede, vedblev Skolen
at bestaae uforandret flere Aarhundreder efter,
og det var først i Aaret 1819, at den blev
henlagt til Tønder Provsti, og da var det, at
der fra Slesvigsk Side blev ydet en lille Un-
derstøttelse til Skolen af omtrent 10 Rb. Cou-
rant. Denne Understøttelse blev imidlertid
indbraget i Aaret 1840 med den Erklæring, at
denne Skole ikke vedrørte Slesvig, da den hen-
hørte til Kongeriget, og det maatte være dettes
Sag, at sørge for Sognet i den Henseende.
Paa Grund heraf henvendte Beboerne sig i
1850 til den overordentlige Regjeringscommis-
sair i Slesvig om at faae dette Forhold for-
andret, og denne henvendte sig atter til Kultus-
ministeriet; der svarede, som sandt var, at det
ikke havde noget Fond, hvoraf en saadan Un-
derstøttelse kunde ydes, maattet det i og for sig
maa finde det meget ønskeligt, at Understøt-
telsen ydedes. Saaledes stod Sagen hen til
Aaret 1854; da fik Skolen en lille Understøt-
telse fra Slesvig, men som jeg troer, med den
udtrykkelige Bemærkning, at det egentlig ikke
var en Sag, der vedrørte Slesvig. Dette er
den historiske Fremstilling af denne Sag. Naar
det stillede Vindringsforslag skulde gaae igjen-
nem, vil der vistnok altid være forskjellige For-
hold at ordne, og jeg skal saaledes nævne, at
det jo ikke kan undgaaes at tænke paa, at er-
holde en Vedesal, hvis ikke Skolelocalet skulde
være af den Besskaffenhed, at det kunde bruges
dertil. Det er Noget, der ikke er undersøgt
endnu; men jeg er fuldt og fast overbevist om,
at det i og for sig er ønskeligt, om denne Sum
kunde blive bevilget; det er naturligviis en
Selvsølge, at Alt, hvad der vil være at tage
Hensyn til, vil blive tagtaget, inden man skrider
til Udførelsen af den ved Bevillingen antydede
Foranstaltning — og jeg kan ikke troe, at der
kan være nogen Betænkelighed for Rigsdagen
ved at bevilge Summen. Jeg skal villig er-
kjende, at Forslaget heller ikke fandtes i den
Finanslov, hvortil jeg havde den Ære for
Kirke- og Underviisningsministeriets Vedkom-
mende at ubarbejde et Udkast for indværende
Aar, men jeg maa udtale, at hvis denne Sag
i den Tid, hvori Udarbejdelsen af dette Udkast
stod paa, var rimdet mig ihu, vilde jeg ikke

have taget i Betænkning at fremsætte et For-
slag som det her foreliggende.

Æscherning: Forslaget, hvorom der
her er Tale, gaaer ud paa at give 600 Rb.
ikke til et Skoledistrict paa List, men til en Præst
og en Skolelærer paa List, det er et langt
Skridt at gjøre paa een gang, uden at vide
mere derom, end de ærede Forslagsstillere vide
eller som det synes, den ærede Kultusminister
ved. Den ærede Kultusminister maatte jo
vide, at der findes en temmelig lang Brev-
verling om denne Sag og Undersøgelser, som
have samlet sig op til en ikke saa lille Pakke;
den ærede Minister maa vistnok ogsaa kunne
erindre, at det samme Spørgsmaal har været
paa Tale tidligere, jeg skal ikke kunne sige, om
det var i Rigsdagen eller Finansudvalget, og
man har, for at komme til en Afgjærelse i den
Sag, ventet, at der skulde foreligge en virkelig
Løsning, og der er een Retning, hvor denne Løs-
ning forekommer mig nødvendig, forinden man
skrider til nogensomhelst Bevilling. Alle kirke-
lige Forhold her i Landet have fra tidligere
Tid været støttede paa Ydelsler fra Menigheden,
for derved at bære Udgifterne til deres Geist-
lige; List har udgjort et eget Sogn, og maa
altsaa have ydet visse bestemte Bidrag i den
Retning, hvor ere disse Ydelsler bleve af?
Ere de, dengang det blev overdraget til Præ-
sten i Keitum at udføre Gudstjenesten i denne
Menighed, gaaede over til Keitum, eller var
List tidligere maaskee et Annex til Keitum, efter-
som det altid har været en meget lille Menig-
hed? Dette hele Forhold ligger ikke klart for,
hverken i hvad der er oplyst af det ærede
Medlem, der talte paa Forslagsstillernes Begne
(Høgsbro) og heller ikke fra den ærede Mini-
ster; og dette skulde vi dog kjende, forinden vi
give Midler til at ansætte en Præst og en
Skolelærer. Dersom her havde foreligget et For-
slag om nogle faa, et Par Hundrede Rb., der f.
Ex. skulde stilles til Kultusministerens Raadighed,
for at han kunde komme Skolemenigheden eller
den danske Skolekreds paa List tilhjælp, saa havde
Sagen stillet sig ganske anderledes, saa havde det,
som kunde synes at være det meest Paatræn-
gende, om det iøvrigt er paatrængende, kunnet
været foretaget først, og i den Mellemtid kunde